

Čtvrtletník

Jablíčko

časopis Sociálních služeb HB

Číslo 4/2018

32. vydání

www.ssmhb.cz

Strana 3

...a nedaleko
štědrý den

Strana 5

Naše zahrada v zimním
kabátě

Strana 11

Ježíškova vnoučata

Zdobení vánočního stroměčku

V pátek 7. prosince jsme, jako už tradičně, zdobili vánoční stromek u nás v domově. Milou návštěvou nás potěšily paní Jana Fischerová, radní Kraje Vysočina, a paní Helena Degerme, majitelka zámku ve Světlé nad Sázavou. Celou akci doprovodila zpěvem a hrou na klavír paní Olga Fialová. Společně jsme si zazpívali vánoční koledy a ozdobili jsme vánoční strom.

Vaše redakce

Úvodník ředitelky

Milí čtenáři,
prožíváme dobu adventní, kdy bychom se měli zastavit a prožívat tuto dobu v klidu se svými blízkými. V domově pro seni-

ory má vždy toto období svou jedinečnou atmosféru. Přichází spousta návštěv z řad dětí i veřejnosti, aby potěšili srdce našich klientů. Domovem zní koledy, vůně vánočního cukroví a jehličí. Sváteční dny tráví naši klienti se svými rodinami či blízkými a všichni zaměstnanci se snaží všem připravit krásné spokojené vánoce. Letošní rok nás opět navštěvují „Ježíškovi vnoučata“, tento jedinečný projekt otvírá domov pro seniory lidem, kteří dělají radost a rozdávají lásku našim klientům a současně mnozí poprvé navštěvují náš domov a poznávají

život v našem zařízení. Chtěla bych touto cestou všem těmto úžasným lidem poděkovat. Zároveň bych chtěla popřát všem našim klientům, jejich rodinám a všem našim zaměstnancům, dobrovolníkům krásné požehnané vánoce a hodně zdraví do nového roku. Děkuji též všem našim zaměstnancům a spolupracujícím lidem za skvělou práci, kterou dělají s láskou a porozuměním. Bez nich by nebyly naše služby takové, jaké jsou.

Vaše Magdalena Kufrová
ředitelka SSMHB

Úvodník pana místostarosty

Dobrý den milí čtenáři,
dovolte mi, abych se Vám představil. Jmenuji se Vladimír Slávka a povoláním jsem lesní inženýr. Můj profesní i osobní život je hodně pestrý. Otec pocházel ze Slovenska a maminka z Čech (Havlíčkův Brod), tak tedy jsem čistokrevný Čechoslovák. Do revoluce jsem působil ve státních lesích a po - jsem se stal občanem světa. Působil jsem v Kanadě a na dálném východě. Bylo to velice divoké období plné romantiky a nebezpečí, ale také naplněné společnostmi vynikajících přátel a zážitků. Splnil se mi dětský sen a po mnoha letech od snění o objevování dalek nad knížkami Zigmunda a Hanzelky jsem měl tu čest a

možnost s panem Zikmundem cestovat po Sibiři a okolí jezera Bajkal. Po návratu do Čech jsem pracoval u firmy LESS v Bohdanči na Vysočině. Časem mě to opět zaválo na východ. Tak se stalo, že jsme čtyři roky prováděli komplexní těžební činnost pro našeho rakouského partnera převážně v oblasti Karélie. Posledních šest let jsem se udomácnil a působil výlučně v Čechách, tedy přesněji v Beskydech a Jeseníkách, kde jsme zpracovávali kůrovcovou kalamitu. Milí čtenáři, chci vám všem touto cestou popřát klidné svátky vánoční a každému z Vás přeji, abyste měli kolem sebe ty nejbližší, se kterými vám je dobře. Konec starého a počátek nového roku je pro

nás pro všechny příležitosti, abychom popřáli rodinným příslušníkům, přátelům a známým. Dovolte mi tedy, abych i já Vám všem jménem svým i jménem vedení města Havlíčkova Brodu popřál dostatek toho, čeho si v životě, a obzvláště s přibývajícím věkem, ceníme nejvíce, a tím je zdraví, ale současně pak štěstí, lásku, pohodu a spokojenost. Zároveň mi dovolte poděkovat všem zaměstnancům, spolupracovníkům i dobrovolníkům Sociálních služeb města Havlíčkova Brodu za jejich kvalitní práci a za to, že rozdávají úsměv a porozumění. Přeji všem klientům, zaměstnancům a jejich rodinám hodně zdraví a lásky. Krásné Vánoce a šťastný nový rok 2019.

Ing. Vladimír Slávka,
místostarosta

Chcete přispívat do Jablíčka?
Máte pro nás nějaké nápady, připomínky?
Napište nám na terapie@ssmhb.cz!

...a nedaleko štědrý den

Prožíváme adventní čas, čas rozjímání, tak jak se děje už přes 2000 let. Čekáme narození toho, který přišel spasit svět. I ti, kteří v něj nevěří, neříkají, že se těší na svátky dědy Mráze či Santa Clause, ale všichni říkají, těšíme se na Ježíška.

Narodila jsem se na Podkarpatské Rusi, jsem Rusínka, řeckokatolička. Předvánoční zvyky i vánoční svátky jsme prožívali jinak. Štědrý den jsme slavili 6. ledna. U nás se nepeklo vánoční cukroví a ani dárky nám Ježíšek nenaděloval. Vánočku maminka nepekla, pouze bochánek z lepší mouky a kynuté záviny s povidly, mákem nebo tvarohem. Tatínkova maminka, která s námi žila, dbala na to, aby na vánočním stole bylo devět různých pokrmů. Tatínek pod stůl rozhodil otýpku slámy, abychom si připomněli, že Ježíšek se na slámě narodil. Nohy stolu svázal řetězem, aby rodina držela pohromadě. Od

stropu nad stolem visel malý stromek, který byl ozdoben jen několika svíčkami a později i tím, co už jsme jako větší se sestrou vyrobily. Petrolejová lampa se nerozsvěcovala, ale před večerí se rozsvítila na stole veliká svíčka. Před večerí maminka donesla všem domácím zvířatům od každého jídla trochu, aby si zvířata „nestěžovala“. Na stole bylo vše přichystáno, pomodlili jsme se, tatínek poděkoval mamince a babičce za přípravu pokrmů a zasedli jsme ke štědrovečernímu stolu. Dárky jsme nikdy nedostávali, nebylo to zvykem, proto nám ani nechyběly. Už jako malé děti jsme vnímaly, že největší dar je to, že je celá rodina pohromadě, že je večer štědrý právě jen tím, že jsme cítily vzájemnou lásku. To byl ten největší dar.

Když po vypuknutí 2. světové války musel tatínek narukovat na frontu, byly vánoční svátky velice smutné. Nevěděli jsme,

jestli žije a i nohy stolu svazovala řetězem maminka. Prázdné místo nám stále připomínalo, že nám chybí tatínek. A nevěděli jsme, jestli se vůbec vrátí.

Koncem října 1944, nás osvobodila sovětská armáda. Někteří postupovali dál, ale skoro v každé domácnosti byl ubytován důstojník nebo poddůstojník, skoro dva měsíce.

Vánoční svátky byly velice chudé, protože jsme se museli dělit o všechno. Po skončení války v roce 1945 se jako invalida vrátil tatínek domů. Svátky byly taky chudé, nebylo z čeho ani těch devět skromných pokrmů připravit. Ale byl s námi tatínek, byli jsme opět všichni. Po přestěhování do Čech v roce 1947 vánoční stůl nebyl také bohatý. Vše bylo na příděl a my jsme neměli žádné zásoby. Byly to také smutné Vánoce. Byli jsme sice všichni pohromadě, chyběla nám babička, chyběla nám naše světnice, náš domov. Nevěděli jsme, co nás čeká. Češi nevěděli, kam nás mají zařadit. Zda jsme Rumuni, či Bulhaři, nebo Jugoslávci. Říkali, že jsme reemigranti, emigranti nebo utečenci. Ale my byli optanti a podle zákona jsme se mohli do Čech přestěhovat. Nepřijeli jsme do Čech jako zlatokopové, zadarmo jsme nic nechtěli a taky jsme nic nedostali. Tatínek hlavně potřeboval práci, aby nás mohl zabezpečit tak, jak to dělával dříve.

Měla a chtěla jsem psát pouze o Vánocích, ale protože všechno souvisí se vším, potřebovala jsem se ze všech těchto vzpomínek vypsát. Krásné a pohodové svátky všem.

obyvatelka Domova pro seniory Reynkova

Fotostřípky z našeho domova

Ať je podzim nebo zima, pro nás je vždy dobré klima. Pořád máme dosti práce, čas neumíme ztrácet. Jsme aktivní pořád spolu, i čerty pošlem zpátky dolů ☺

Naše zahrada v zimním kabátě

Po dlouhém a velmi teplém létě, kdy nám naše zahrada dělala radost a zpříjemnila nám nemálo chvil, je potřeba nechat ji odpočinout a zazi-

movat. Všechny plody jsou sklizené, záhony jsou zorány a připraveny na zimu. I růže dostaly svou peřinu z chvojí. Ale abychom přece jenom vy-

užili zahradu v zimě, zdobí jí teď svíčky a vánoční dekorace ☺

Zdena Lehmannová

Rekonstrukce kuchyně

V závěru roku 2018 proběhla v naší organizaci rekonstrukce stravovacího provozu v Domově pro seniory Reynkova. Cílem bylo sloučení dvou stravovacích provozů, které jsme provozovali v rámci organizace a to v Reynkově a Na Výšině. Stravovací provoz Na Výšině ukončí svůj provoz 1. 1. 2018 a vařit pro klienty pečovatelské služby bude vařit stravovací provoz v Domově pro seniory v Reynkově ulici. Klientům budou zachovány služby jako dosud. Kuchyň v Reynkově poskytuje obědy seniorům a osobám se

zdravotním postižením, kteří se nachází v nepříznivé sociální situaci a žijí ve svých domácnostech. Všem našim klientům je poskytována racionální strava, vaříme diety č. 3, 9, 9/2 a 2. Výběr z jídel poskytujeme klientům čtyřikrát týdně. Pro klienty, kteří žijí v Domě s pečovatelskou službou Na Výšině bude zachována v domě výdejna jídel. Akce byla financována městem Havlíčkův Brod. Výsledkem této rekonstrukce je zefektivnění stravovacího provozu a úspora finančních prostředků.

Magdalena Kufrová

Umím, umíš, umíme...

V úterý 23. října 2018 jsme pořádali již 2. ročník amatérské umělecké přehlídky sociálních služeb Umím, umíš, umíme, na kterou jsme vás zvali již v minulém čísle našeho časopisu. Přehlídky se účastnilo celkem 64 účinkujících ve 23 vystoupeních skupinových i sólových, 10 organizací sociálních služeb: DPS Reynkova Havl. Brod, DPS Husova Havl. Brod, DPS U Panských Havl. Brod, Úsvit Havl. Brod, Astra Humpolec, Sociální služby Světlá n. S.,

DPS Seč, Domov Stříbrné terasy Jihlava, Život 99 Jihlava, Domov Háj.

V kategorii hudba se umístili na předních příčkách: DPS Světlá n. S., Domov U Panských HB, Astra Humpolec, DPS Reynkova a zvláštní cenu poroty získal Úsvit Havl. Brod. V kategorii pohyb: Domov Stříbrné terasy Jihlava, Úsvit Havl. Brod. Divadlo ovládli dle poroty Stříbrné terasy Jihlava, a bodoval také DPS Husova Havl. Brod. V kategorii jednotlivců byly tak

dojemné výkony, že se porota jednohlasně shodla na tom, že předáme všem cenu za 1. místo, tedy vyhráli všichni sólisté stejné ceny. Akce se povedla, končila v odpoledních hodinách, všichni byli dojatí ze všech výkonů. Je úžasné, že ani věk ani nemoc nejsou překážkou a to bylo cílem této přehlídky. Celá akce byla velmi dojemná a dle reakcí, které připojujeme, si všichni celý den velmi užili. Těšíme se na další ročník!

Vaše aktivizační V+Z

Reakce účastníků:

Dobrý den, velmi děkujeme za pozvání. Moc se nám u vás líbilo. Velmi nás zaujalo vyprávění a zážitky lidí, líbila se nám vystoupení ostatních soutěžících, divadlo k výročí vzniku republiky. Byl to pro nás krásný zážitek a těšíme se za rok.

Děkujeme za výborný oběd. ÚSVITÁCI

PS: slova vymýšleli sami :-)) jsou nadšeni. Ještě jednou děkujeme. Neuvirthová

Vladko, tak já jsem byla asi jediná, co do kroniky napsal, sice tím mým škrabopisem, ale je to tam, ahojky a dík, naše klientky si včerejšek moc užily a teď odpočívají. Přesto, přese všechno moc děkují a líbilo se jim u vás moc. Tak zase za rok Eva

Dobrý den,
za celý Domov Háj děkuji za pozvání na úžasnou akci. Celé dopoledne bylo pro nás všechny obohacující a jak píšete i dojemné zároveň. Budeme se těšit na další již 3. ročník.
Vám osobně přeji hodně energie, elánu a podporu týmu, aby se další akce opět povedla.
S přáním příjemného dne
Zuzana Červená, DiS., pracovník aktivizace

Dobrý den paní Ranecká,
za Astru moc děkujeme, všem se u Vás moc líbilo. Cítuji: „Byli tam moc milí lidé, krásně se o nás starali a bylo tam moc šikovných soutěžících“. Nesmím zapomenout pochválit také vynikající oběd. Opravdu moc děkujeme za možnost účastnit se Vaší soutěže a těšíme se na další ročník, kdy natrénujeme něco zajímavého a krásného a budeme se snažit vyhrát.
Za účastníky soutěže zdraví
Bohuslava Medová, Oblastní charita Havlíčkův Brod, Astra – denní centrum pro seniory

Akce se Vám velice vydařila. Bylo moc pěkné vidět, že "to" jde v každém věku.
Já i uživatelky jsme si akci užili, pěkně jsme si zazpívali a také se pobavili. V neposlední řadě také chválíme jak "malé" občerstvení, tak samozřejmě i výborný obědek. Pokud uživatelky budou chtít, tak určitě přijedeme i příští rok.
Ještě jednou za vše děkujeme.
Za ŽIVOT 99-Jihlava,z.ú. , Jana Lomnická, DiS.

Dobrý den,
mnohokrát Vám děkujeme za velmi příjemně strávené dopoledne. Neuvěřitelně nás nabíjí vidět ostatní, tak zapálené pro věc, jako je tato soutěž a o to více je obdivuhodné takové nadšení vidět u seniorů. Těšíme se na další ročník.
S pozdravem Adéla Dolejší, Domov pro seniory Světlá nad Sázavou

Revoluční dny roku 1945 v Praze (3. díl)

Dokončení z předchozích čísel. Otevřela jsem oči. Pracovník CO se na mne právě díval. Optala jsem se: „Prosím vás, jak jste mne našel?“ Odpověděl, že mě nechal hledat můj otec, když mu manželka řekla, že jsem za ním měla dojít a sdělit mu, že jsme po bombardování v pořádku. A já jsem na Zbraslav nedošla. Otec šel sám za námi do Prahy. Obrátil se na centrum hledaných osob. Okamžitě se zpráva pomocí vysílaček roznesla k pracovníkům CO. Podle popisu, že jsem dívka bíle oprášená, nesu kabát a šla jsem směrem na Smíchov k Vltavě, se ozvala hlídka CO, že mne poslali do Slivence. Hlídka ze Slivence oznámila, že vás bude hledat. Má na vás stopu. Protože já jsem jeden ze tří, kde jsme vás zastavili na rozhraní u Slivence, dostal jsem za úkol vás přivést. Dobře si pamatuji, jak jste vypadala a také barvu kabátu. Tehdy jste sdělila, že kabát je vaší tety a musíte jí ho vrátit. Takže na výzvědné cestě za vámi jsem vás poznal ve stodole podle toho kabátu tety, kterým jste byla přikrytá. „No to je úžasné! Moc vám děkuji! A nyní jedeme do Prahy.“ Pro mne byla cesta nádherná. Příroda se chovala po svém, jako by nebyla válka. Kolem silnic i v zahradách kvetly stromy, nádherně voněl šeřík, zelenala se tráva a na polích už vzešla semena, aby později vydala úrodu. Nemohla jsem však pochopit, proč je na autě šest šikmookých mongolců, chlapců, hádám asi čtrnáct či šestnáct let a mají na sobě plandavou vojenskou uniformu. Kabáty až na zem, ohrnuté nohavice, přes ruce přehnuté rukávy. Na hlavě helmy, které jim ne-

seděly. Celou dobu si nesměli sednout. V ruce drželi pušky jako připravené k boji, opřené o rameno. Viděla jsem, jak jsou stálým stáním vyčerpaní. Nohy se jim podlamovaly v kolenou. Jejich vedoucí, který pohodlně seděl na podlaze auta a podřimoval, jim velel se zavřenýma očima: „Pozor, stát!“ Jedním okem se podíval, zda byl jeho rozkaz proveden a spal dál. To opakoval za naší přítomnosti několikrát. Kroutila jsem hlavou, že tomu nerozumím. Můj doprovod pošeptal, ať si toho

VZPOMÍNKY NA MINULÁ LÉTA

nevšímám. To už jsme ale jeli po Plzeňské třídě a brzo kolona aut zastavila na Smíchově. Můj doprovod CO prohlásil, ať ještě sedím, že se jde podívat, jaká je situace. Přišel se sdělením, že kolona zde bude stát, než dostane rozkaz, kam dál pojedete. Takže jsem vystoupila. Pracovník CO šel ještě kousek se mnou. Pak jsme se rozloučili a já mu děkovala, že mne našel a postaral se o můj návrat do Prahy.

Opět jsem přešla přes Palackého most, ulicí Žitnou a Krakovskou na Václavské náměstí. Cestou jsem viděla rozstřílené zdi, plno střepin skla, rozebrané kostky z ulice použité na barikádu a další věci. Největší překvapení na mne ale čekalo. Z velké části rozbouraný dům Prokop a Čáp. Vstup do domu se zatlučenými prkny. Kde jsou Strakovy? Musím jít za bratrem do Spálené ulice. Václavské náměstí bylo rozstříleno. Hlav-

ně Muzeum a celé až na Můstek. Nejvíce jsem litovala dům na Václavském náměstí, který byl namalován vlastnoručně Mikulášem Alšem historickými událostmi. Dál jsem šla Vodičkovou ulicí. Byla po bojích stejně znetvořena. Rozbité výlohy obchodů, kaváren, ulice bez dláždění a nepořádek po barikádě. Některé obchody byly zatlučené prkny. U rozhraní se Spálenou ulicí dávali Hitlerjugend dlažební kostky zpět z barikády na křižovatku. Kolem byl shluk lidí, kteří na ně sprostě křičí a nejedna kostka letí mezi ně. Na uliční lampě byl pověšen hlavou dolů nějaký mrtvý muž v civilu. Rychle jsem se davem prodrala. Ještě kousek a zvoním u dveří bytu bratra Karla. Otevřel dveře a zvolal: „Jé, Věro, konečně!“ a pevně mne objal. V tu chvíli byl u dveří i otec a máti a také mne radostí objímali. Byla jsem tak dojata. Je po válce a já jsem naživu! Olinka, manželka bratra, mne také srdečně uvítala a hned mne posadila ke stolu, abych se najedla. Moje povídání proto nebylo plynulé. Ale radost, že jsem se vrátila, byla veliká. Rodiče se s námi rozloučili, že si najdou spojení, jak se dostat zpět na Baně. Byl tam sám náš malý Jeníček, který měl za úkol starat se o naši domácí havěť. Já jsem u bratra zůstala, neboť jsem musela vrátit „tetě“ kabát a knížku. To se psal už čtvrtek 10. května. Stála jsem u domu Prokop a Čáp. Přes ruku kabát a v ní knížku. Pozoroval mne nějaký pán a zeptal se, zda někoho nehledám. Řekla jsem, že paní Strakovou.

Pokračování na str. 11.

Pokračování ze str. 10.

„Ta je přestěhovaná. Najdete ji na konci zdejší ulice, ale musíte pak přejít naproti do Žitné a její dům je asi druhý vpravo. Má tam už vizitku.“ Poděkovala jsem a skutečně jsem ji našla v garsonierce po nějakém Němci. Byla překvapená, srdečně jsme se objali. Předala jsem jí nepoškozený kabát a knížku. Divila se, jak jsem k tomu přišla. Pak se rozplakala. „Věruško, táta mi včera umřel v náručí. Držela jsem mu na ruce obvaz, z kterého vytékala krev. Byla jsem k němu nakloněná. Najednou chtěl ke mně natočit hlavu a

docela silným hlasem začal: „Mařenko a přeci jsem ho trefil!“ Hlas mu začal slábnout a na konci věty se mu obličej rozjasnil a na rtech se mu objevil blažený úsměv a skonal. I v době smrti si uvědomil, že udělal dobrý skutek pro vlast, zničil nepřátelské letadlo. Skutečně jsme obdrželi zprávu ze Kbel, že letadlo mělo prostřílené křídlo a nemohlo už létat. Věruško, neumíš si představit, jak mi bylo!“ Vyslovila jsem tetě upřímnou soustrast a plakali jsme obě. Smrt tatínka Libuška těžce nesla. Jak jsem vám slíbila, to byla příčina toho, proč Libuška celý

život neslavila své narozeniny. Každý rok 9. května nesla na Olšany kytičku na hrob svého otce.

Celý národ jásal, že je konec války a že jsme se zbavili nadvlády fašistů. Slovenský stát se opět k nám připojil a byli jsme znovu Československá republika. Vrátil se nám prezident Dr. Edvard Beneš se svými spolupracovníky z exilu. Začalo se pracovat na naší státnosti. A znovu jsem si ke své radosti uvědomila, že jsem válku přežila.

Věra Niklová

Sociálně – právní minimum 2. díl

Je tu druhý díl našeho nového seriálu – sociálně – právní minimum. Tentokrát se zaměříme na Centra denních služeb.

Centra denních služeb

Patří mezi služby sociální péče. Jsou určena osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby. Podobným druhem sociální služby jsou denní stacionáře. Obě služby se mezi sebou liší okruhem osob, kterým jsou určeny. U obou služeb se také liší některé činnosti, které jsou při jejich poskytování vykonávány.

Při poskytování služby jsou vždy vykonávány tyto činnosti:

- pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu,
- poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy,
- výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti,
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím,
- sociálně terapeutické činnosti
- a pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.

Při poskytování služby mohou být zajištěny i další činnosti. Služba je poskytována ambulantně. Je poskytována za úhradu, maximální výše úhrad za vykonávání některých činností při poskytování služby je regulována vyhláškou k zákonu o sociálních službách.

Přání z celého domova

Mnoho krásných chvil a příjemné prožití vánočních svátků, přeje kolektiv červeného patra Domova pro seniory

S přáním pevného zdraví a krásných vánočních svátků se připojuje kolektiv zeleného patra Domova pro seniory

Krásné prožití svátků vánočních, vždy úsměv na rtu a pozitivní myšlení, příjemná atmosféra vánočních koled, pohlazení a slzy dojetí, pevné zdraví a ať všechny problémy letí do smetí. Přeje kolektiv aktivizačních pracovníků

Drazí kolegové a přátelé.

Nadešel čas Vánoc. Čas, kdy vzpomínáme na radostné vánoce z dětství, na své známé a blízké. Čas, kdy se setkáváme s rodinou, přáteli a společně prožíváme vánoční atmosféru, pohodu, vůni cukroví, tóny vánočních koled. Za celý kolektiv a za všechny klienty denního stacionáře „Domovinka“ Vám všem přejeme klidné prožití vánočních svátků a pozitivní vstup do nového roku.

Kolektiv Domovinky

Jen vše dobré a milé a krásné prožití svátků vánočních Vám přejí všichni zaměstnanci Domova pro seniory Reynkova, Havlíčkův Brod

Čas vánoční

Rok uplynul jako voda a opět nastal čas vánoční. Měl by to být čas klidu, pohody a radostí. Dnešní uspěchaná doba však tyto prastaré zvyky narušuje zbytečným shonem a stresem. Na Štědrý den by nikdo neměl zůstat doma sám, ale v kruhu svých rodin a přátel. V každé rodině se rozsvítí stromeček a očka šťastných dětí, které čekají na vysněné dárky od Ježíška. Ale ne všichni mohou být doma s rodinou, jsme to my v Domovech s pečovatelskou službou. Mám na srdci jedině přání: Aby všichni tito lidé na prahu svých domovů našli balíček plný dobrého zdraví,

lásky, spokojenosti a splněných přání. Mé přání posílám všem, kteří se o tyto babičky a dědečky starají, tj. vedení MÚ, vedení Domovů, pečovatelským, kuchařkám, a ostatnímu personálu. Neboť díky těmto lidem můžeme prožít krásné svátky vánoční a příchod No-

vého roku 2019. Své přání zasílám také všem členům Klubu důchodců v Perknově, kam velice ráda chodím.

Krásné Vánoce a do nového roku hodně pohody, šťastné náhody, legrační příhody a další života výhody.

Ludmila Prchalová

Ježíškova vnoučata

I letos jsme se zapojili do projektu, který vyhlašuje Český rozhlas pod názvem Ježíškova vnoučata. Do centrální databáze jsme vložili přání našich klientů (letos 85 přání) ke schválení. Všechna přání nám byla schválena a během hodiny po spuštění aplikace byla veřejností zarezervována. Někteří přátelé předávají dárky osobně našim klientům, někteří je posílají poštou, už se nám sem skoro nevejdou. Všem patří velké díky, za dárky, více fotografií a informací Vám přineseme v dalším čísle tohoto časopisu.

Hlášky našich dětí

Dobrý den v předvánočním čase, zde trochu humoru od našich dětí, tentokrát spíše slovníček ☺
 „Mami? Kde jste byli? My jsme byli pomáhat Ježíškovi s přípravou dárků, má toho moc. Aha, ale letos mu pomáháte nějak hodně, skoro každý den, tak aby si na to nezvykl a nemuseli jste to pak dělat všechno za něj“ ☺

Bábovník – forma na bábovku

Železo s dírama – struhadlo

Půltisíc – pětistovka

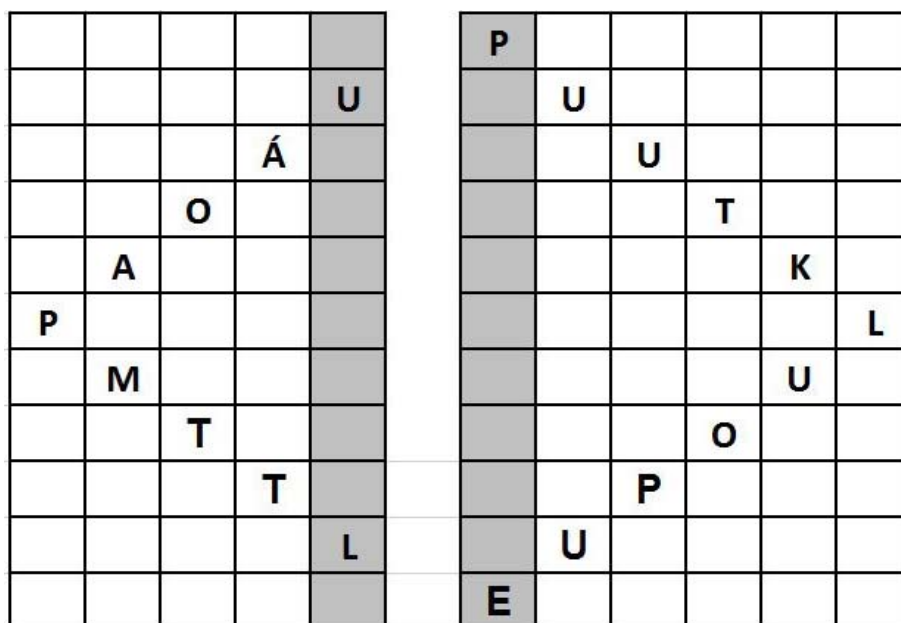
Hrobiště – hřbitov

Podhlavní nádraží – Masarykovo nádraží v Praze (je pod hlavním nádražím)

Křížovka

Lékárník nemůže přečíst recept. Zlobí se: "Který blbec Vám to, babi, psal?" Babička odpoví: "To tedy nevím, ale sestřička" (TAJENKA)

Vyplněnou křížovku se správnou tajenkou odevzdejte na recepci DS Reynkova do 30. ledna. Tři vylosovaní úspěšní luštitelé získají hodnotné ceny!

1. mužské jméno	28. 5. snížení, pokles
2. ostrov ve středomořím	jitřenka
3. nepotřesená stránka knihy	nutkání k zvracení
4. ohnutý hák	tkáň z vrstev buněk
5. oslovení ženy	velká prohra
6. výrobce opasků	věštec
7. majetek	latinsky číslovka sto
8. kapradina	vývoz
9. pečivo s náplní	římský bůh vod a moří
10. obklad při horečce	rocková zpěvačka Tina
11. malá žabka	dodatečně

Pomůcka: centrum, epitel, ex post, orákul, pasíř, vakát.

Redakce: Věra Niklová, Ludmila Prchalová a další přispěvatelé

Redakční rada: Ondřej Rázl, Petra Plodíková,

Vladka Ranecká, Zdena Lehmannová,

Magdalena Kufrová

Kontakt: plodikova@ssmhb.cz, 569 433 757.

Náklad: 400 ks

Za případné chyby v textu se omlouváme.

Uzávěrka příštího čísla 1. března 2019.

Evidenční číslo: MK ČR E 21809

www.centrumvysocina.cz

Sponzorem časopisu Jablíčko je

www.ssmhb.cz